

Olá amigos - tervehdys teille ystävät, tuttavat, lähettäjä

Tätä uutiskirjettä näpyttelen teille Oniipassa, oikein suomalaisen lähetyksen alkumaisemissa Ambomaalla. 150 vuotta sitten ensimmäiset Lähetykseseuran lähetyssaarnaajat aloittivat matkansa määränpäänä juuri tämä alue.

Siirryin siis Windhoekista Botswanan työntekijäpäivien kautta Oniipaan odottamaan työlupaa. Nyt on kulu-
nut täällä jo puolitoista kuukautta. Aluksi asutin suurta lähetyksen vierasmajaa yksin. Siinä talossa on asunut lähetystyöntekijöitä jo yli sadan vuoden ajan. Parhaimmillaan täällä lähitienoolla on ollut kymmeniä perheitä työssä yhtä aikaa. Nyt Pohjois-Namibiassa on yksi Lähetykseseuran lähettipariskunta, Löytyt. Aika aikaansa kutakin.

Suomessa ennen lähtöäni jotkut kysyivät, millaisessa asu-
muksessa tulen asumaan – onko kenties savimaja? Noh, vie-
rasmajassa asuessa voisin sanoakin asuvani savesta tehdyssä
kodissa, sillä paksut seinät on tehty perinteisestä maa-
aineksesta, hiekasta ja savesta. Tosin ei se mikään pieni maja
ole! Laskin, että huoneita on yhdeksän, plus keittiö ja kylpy-
huoneet. Talo on aika kivan vilpoisa sisällä, ja sisustettu vuo-
sikymmenten saatossa nykysilmään jo aika retrosti! ;) Siirryin
päätalosta muiden vieraiden tieltä pienempään kotiin samassa
pihapiirissä. Kiva tämäkin.

Pidän Oniipasta. Tämä on pieni, rauhallinen kylä – tulee vä-
hän kotini Rautavaara mieleen. Vuohia ja karjaa poikkelehtii

vapaana kylänraitilla, kanat ovat vapaana, ihmiset tervehtivät. Ja kyllä täällä on lämmintä! Vaikka nyt ei ole edes kuumia, vaan syksy. Ensimmäisinä päivinä tuli iltasateita, jotka ovat niin hyväksi luonnolle ja pohjavesille! Mutta nyt on ollut vain aurinkoa, sadeaika on ohi. Kuljemme täällä kohti talvea – vilpoiset (?) 20 asteen päivälämpötilat sopivat minulle kyllä, ettei tarvitse näin alkuun heti 40 asteessa käristyä.

Mutta, palaanpa vielä taaksepäin, huhtikuun alkuun. Portugalista lensin Namibian pääkaupunkiin Windhoekiin, jossa olin viikon päivät. Siellä Angolan lähetit Rantasuomelat jakoivat minulle monenmonta tietoa ja vinkkiä Shangalalaa ja Angolaa varten. Nuo päivät yhdessä heidän kanssaan ovat suuri apu!

Viime kirjjeessä kirjoitinkin, että odotin työntekijäpäiviä ja kollegoiden tapaamista siellä. Meillä olikin mukavat reilut kolme päivää Maunissa. Kaikki eteläisen Afrikan lähetit pääsivät paikalle. Saimme tutustua toisiimme, jakaa kokemuksia ja elämää. Pidän tästä kovasti! Huippujengi tämä työntekijäporukka. ;) Majoi-
tuimme kivassa luonnonkauniissa paikassa, jossa marakatit hyppelivät puissa ja leikkivät hippaa kuin ihmislapsen. Viimeisenä päivänä kävimme safarilla ja se oli oma lukunsa! Näimme vaikka mitä Afrikan eläimiä. Minäkin viimein näin nyt sitten elefantteja luonnossa. Ja leopardinkin näin nyt ensimmäistä kertaa! Muut, esimerkiksi kirahvit, leijonat, virtahevot, seeprat ja antiloopit, olin nähnyt jo aiemmin, mutta kyllä ne edelleen sykähdyttivät. Luoja on luonut ihmeellisen luonnon. Tuo päivä jää varmasti muistoihin.

Moni teistä on kysellyt työluvastani - ymmärrettävästi. Odottelin, että kirjoittaisin teille, kun

lupa on tullut ja voisin kertoa tarkemmista päivistä, mutta edelleenkin ei ole uutta kuulumista sillä saralla. Työlupaa odotetaan vaan ja arkea eletään rentoon tyyliin. En ole voinut tehdä varsinaisia töitä Shangalalan opettajan pestiä varten täällä Oniipassa. Täällä minulla ei ole muuta mietittyä tehtävää kuin opiskella kwanjaman kieltä, jota puhutaan Kunenen alueella eli Shangalalan maakunnassa. Minulla on arkipäivisin tapaaminen kirkolla töissä olevan kwanjaman puhujan, meme Mirjamin, kanssa ja hän on valmistellut minulle yhden tai kaksi A4-paperillista sanoja tai sanontoja opeteltavaksi. Kwanjaman kieli tuntuu vaikealta. Mielestäni olen oppinut huonosti, verrattuna portugaliin. Olihan portugalikin kyllä aluksi hankalan tuntuinen. Nyt en saa oppia tämän kielen rakenteesta, kieliopista ja logiikasta, vaan sanoja ja lauseita ulkoa opeteltavaksi. Se on metodina aika raskas ja ei minulle ominainen ollenkaan. On oppitunneilla ja papereissa monta hyödyllistä juttua tullut, mutta on silti vaikea oppia ja käyttää kieltä. Portugalia en ole juuri päässyt täällä Oniipassa käyttämään, mitä harmittelen. Mutta kunhan pääsen Angolaan, niin eiköhän se kieli siitä lähde taas luistamaan.

Kieliopintojen lisäksi päiviini on aina löytynyt erinäistä tekemistä, että tylsää ei ole ollut. Olen autellut Lähetysseuran erinäisissä tehtävissä. Olen päässyt jo naureskelemaan lähetystyön moninaisuutta, sillä olen tässä reilussa kuukaudessa muun muassa päätenyt aitatyömaan vt. työnjohtajaksi, korjausommellut yhden papin takin, päivitellyt Facebookiin kuvia ja videoita, ollut ATK-tukihenkilö, sahanut puuta, kohdannut ihmisiä, asiakaspalvelullut/ohjannut ihmisiä kirkon keskustuimistolla, kuvaillut ja tehnyt lehtijuttuja, ollut mukana siivoamassa piha-alueita... Kaikki tämä raamattukoulun opettajan nimikkeellä. :D Facebookissa Suomen lähetysseura eteläisessä Afrikassa -sivulla olen julkaissut aktiivisesti kuvia ja videoita arjestani ja ympäristöstä täällä – Kannattaa käydä siellä tykkäämässä ja seuraamassa, että missä olenkaan.

Päiväni ovatkin itseasiassa kuluneet hyvin. Illat/vapaat kuluvat verkkaisesti erinäisiä pikkuaskareita tehden: pitäen yhteyttä Suomeen, tavaroita järjestellen, kokaten, kauppareissuilla käyden, kotitöitä tehden, kylällä roskia keräten, kirjoitustöitä tehden, lukien... Täällä on tärkeää myös ihmisten kohtaaminen, jutteleminen ja kuulumisten vaihto. Tähän minulla on aikaa, joten päivästä oma siivunsa kuluu tervehtimisiin ja juttelemiseen ihmisten kanssa. Ajattelen, että tämä on tärkeää puolin ja toisin. Erityisesti olen itse pitänyt jutteluista lasten ja nuorten kanssa. He ovat niin uteliaita, rehellisiä ja avoimia. Iltaisin keitän juomavedet jäähtymään yön ajaksi. Täällä voi käyttää hanavettä juomiseen, mutta keittämisen jälkeen. Shangalalassa juomavesi on kerätty sadevedestä – hanavettä ei saa käyttää ruuanlaittoon. Kun nopea rajaton netti ei ole houkuttelemassa, niin olen mennyt ajoissa nukkumaan. Toki täällä herätäänkin ajoissa. Ensimmäisinä Oniipa-viikkoina aloitin päiväni aamulenkillä, kun oli seuraa. Yksin en uskalla aamun hämärinä tunteita kävelylenkkejä tehdä, joten lenkkiseuran poistuessa olen aloitellut päiväni kirkon toimiston aamuhartaudella ja siitä toimistohommiin siirtyen. Sunnuntaisin olen käynyt kirkossa. Jumalanpalvelus on ndongan kielellä. Se on kwanjaman sisarkieli, mutta en ymmärrä sitä. Vapaapäiviini on mahtunut myös kivoja kokemuksia, esimerkiksi Ruacanan mahdollisilla vesiputouksilla käynti, Oniipan museoissa käynti ja kaksissa häissä kuokkavieraana oleminen...

Elämä ja päivät täällä ovat yllätyksellisiä siinä mielessä, että ohjelmaa ja juttuja voi ilmaantua vähän yhtäkkiä. Aamulla ei tiedä, mitä tulee päivän aikana tapahtumaan. Olen saanut seuraa ja vaihtelevaa tekemistä/ohjelmaa viikkoihini, kun vierasmajassa yöpyneet lähetikaverit ovat ottaneet minut mukaansa ohjelmiinsa. Minut on varmaan aika helppo ottaa mukaan, kun kyytiin mahtuu. Ja minä olen ollut innokas lähtemään aina mukaan. :)

Olen saanut ollut pääasiassa terveenä. Minulla oli vain nuha, mutta nyt se on jo ohi.

Tulevasta emme kukaan edelleenkin tiedä. Työlupaan liittyvän paperini ovat parhaillaan käsittelyssä Angolassa. Joitakin juttuja täytyy tehdä uusiksi. Työlupa saattaa tulla

parin viikon päästä, tai sitten parin kuukauden. Mieli odottaa Angolaan pääsyä, mutta vielä ärsytys ei ole vallannut alaa. Eihän tässä kuitenkaan osaa oikein asettua ja en pääse tutustumaan tulevaan työhön. Pian on tämäkin lukukausi loppuillaan Shangalalassa. Harmittelen, että en taida päästä sitä näkemään. Tässä epätietoisessa odottamisen tilassa olen kuitenkin saanut tyyntä mieltä. Kiitos, kun olette rukoilleet puolestani! Tiedän, että Jumalalla on kaikki tiedossaan ja aikataulut suunniteltu parhain päin, mutta siitä huolimatta voihan tämä odottelu jossain vaiheessa hermoakin alkaa painamaan. Mutta odotan ilolla, mitä tuleva tuo mukanaan.

Posti kulkeutuu luokseni tänne Oniipaan tai Shangalalaan Namibian kirkon keskustoimiston kautta. Osoitteeni on nyt siis:

Teija Lievonen (IELA, Shangalala)
P.Bag 2015
Ondangwa
NAMIBIA

Tämän osoitteen kautta voi kuulumisia ja postia lähettää myös siirryttyäni Angolaan. Voin itse tyhjennellä Angolan postiluukkua Oniipassa käydessä, mutta posti kulkeutuu myös muiden kävijöiden mukana silloin kun en itse käy Namibiassa. Joka tapauksessa postin saapuminen minulle asti vie aikaa. Myöhemmin saan ehkä myös osoitteen Angolaan, mutta ilmoitan siitä teille sitten. Mutta siis yo. osoite on voimassa silloinkin. Jo nyt muistaissani sanon postista, että sen saapuminen kestää, ehkä kuukauden, pari tai pidempäänkin. Katsoaan käytännössä, miten pitkään menee. Älkää lähettäkö postissa suklaata älkääkä rahaa! Eikä mitään arvokasta kannata lähettää, sillä se voi jäädä matkan varrelle.

Te siellä Suomessakin olette saaneet nauttia hyvästä säästä! Niin minäkin! Kiitos Jumalan tästäkin ilosta.

Monet lähetyspiirit ja -toiminnot ovat jääneet tai jäämässä kesätauolle. KIITOS, kun olet mukana tällä yhteisellä matkalla, tässä yhteisessä työssä Jumalan käsinä ja jalkoina maailmassa.

Siunattua kesää, lepoa, ilon hetkiä ja tuoksuvia kukkasia! ;)

Terveisin lähettinne Teija Lievonen

Kuvien selitykset:

- FELM-guest house eli Lähetykseuran vierastalon päärakennus Oniipassa.
- Eteläisen Afrikan työntekijäporukka Maunissa Botswanassa huhtikuussa.
- Esimerkki yllätyksellisestä päivästä. Näin ison nuorisoporukan kirkon pihalla ja lähdin selvittämään, mikä oli homman nimi. Rippikouluporukka se oli vierailulla toisesta kaupungista. Oli kiva nähdä nuoria ja jutella nuoria ohjaavan papin ja vapaaehtoisen kanssa.
- Pihassamme olevan puun älyttömän kaunis ja ihanalle tuoksuva kukka. Suosikkini!

Yksin mä pelkään huomispäivää, kun mistään en varma olla voi.

Vaikka kauas en nää, tiedän: matkani pää ja turvani on Luoja muuttumaton.

Ja me uskomme tulevaisuuteen, sillä uskomme Vapahtajaan.

Jeesus rauhan tuo levottomuuteen – aina turvata voin Jumalaan.

Jeesus on puolestamme kuollut, lahjaksi saimme elämän.

Suuri uutinen tää kaipaa levittäjää – meidät kutsunut on Luoja muuttumaton.

Ja me uskomme tulevaisuuteen, sillä uskomme Vapahtajaan.

Jeesus rauhan tuo levottomuuteen – aina turvata voin Jumalaan.

- Anna-Mari Kaskinen

Teija Lievonen

KM, käsityön ja uskonnon opettaja,
nuorisotyöntekijä

- Menossa Angolaan, raamattukoulun opettajaksi Shangalalan instituuttiin
- Rautavaaralaislähtöinen, mutta porvoolaistunut savolainen
- Parhaillaan Namibiassa odottamassa työlupaa ja siirtymistä Angolaan

Rukousaiheet:

- Työluvan saaminen mahdollisimman pian, Jumalan aikataulussa, sekä minulle että Tiina-kollegalle Botswanassa
- Kiitos ystävällisistä ja auttavaisista ihmisistä Oniipassa ja ELCIN-kirkossa
- Kiitos Oniipan rauhasta ja luonnonläheisyydestä
- Varjelusta käärmeiltä ja skorpioneilta
- Kaikki kohtaamani ihmiset Oniipassa: kylänmiehet, -naiset ja lapset, seurakuntalaiset...
- Kiitos työntekijäpäivistä Botswanassa huhtikuussa, ja Rantasuomeloiden antamasta opista.
- Kaikki työkaverini, jotka ovat eri vaiheissa työssään
- Lähetysseuran työ erityisesti eteläisessä Afrikassa, Shangalalan instituutti, opiskelijat ja opettajat, eläkkeelle siirtyvä entinen Shangalalan lähetti Maritta
- Perheeni ja rakkaani, jotka ikävöivät minua ja huolehtivat vuokseni
- Varjeltuja ja turvallisia matkustamisia Namibiassa ja aikanaan Angolaan
- Kiitos lähettävistä ja kanssarukoilevista ystäväistä ja seurakunnista
- Tapahtukoon Jumalan hyvä tahto kaiken suhteen. Johdata, Jumala, kaikessa nykyisessä ja tulevassa!

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH,

Maksuviiteviesti: Teija Lievonen, Angola

Suomen Lähetysseura ry

PL 56, 00241 Helsinki

(Käyntiosoite: Maistraatinportti 2 A,
00240 Helsinki)

*vaihde 09 129 71

<http://www.suomenlahetysseura.fi/>
palaute@suomenlahetysseura.fi